



УДК 378.4:37.013.75(73+4)

[https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-12\(20\)-288-299](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-12(20)-288-299)

Джурило Аліна Петрівна кандидат педагогічних наук, доцент, старший дослідник, доцент кафедри іноземних мов і методик їх навчання Факультету педагогічної освіти, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка; старший науковий співробітник відділу порівняльної педагогіки, Інститут педагогіки НАПН України, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-5129-6724>

Комар Олег Станіславович доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри лінгвістики та перекладу Факультету романо-германської філології, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-8071-3905>

ІНСТИТУЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО УСПІХУ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ПРАКТИК УНІВЕРСИТЕТІВ США ТА ЄВРОПИ

Анотація. Стаття присвячена порівняльному аналізу інституційних підходів до забезпечення академічного успіху та всебічної підтримки студентів в університетах США та країн Європи. Автори здійснюють глибоке теоретичне розмежування понять «студентські сервіси», «служби підтримки студентів» та «центри академічного успіху», окреслюючи їхнє місце у сучасній структурі вищої освіти. У роботі підкреслено, що університетські системи підтримки відіграють ключову роль у зниженні ризику академічного відсіву, особливо серед студентів із депривованих груп, а також забезпечують орієнтацію у навчальних планах та формування індивідуальних освітніх траєкторій.

У ході дослідження було встановлено, що американська модель центрів академічного успіху (Academic Success Center) (далі – ASC) представлена як високоструктурована, доказово обґрунтована й інтегрована у ширшу систему студентських справ, тоді як європейські практики характеризуються значною варіативністю, національною специфікою та фрагментарністю, проте демонструють активний розвиток у напрямі комплексності та інклюзивності.

На основі огляду наукових праць українських, американських та європейських дослідників було продемонстровано ключові тенденції забезпечення інституційної підтримки студентів, які полягають у посиленні психологічної та академічної підтримки, інтернаціоналізації, розвитку академічного коучингу, цифрових платформ і сервісів студентського добробуту.

У статті обґрунтовано необхідність подальшого вивчення можливостей адаптації американського досвіду в європейській та українській контексти й визначено потенційні напрями удосконалення інституційних систем підтримки студентів.

Зроблено висновки, що попри відмінності між американськими та європейськими інституційними політиками, сучасні тенденції засвідчують поступову конвергенцію підходів, що виявляється у формуванні «моделі цілісної підтримки студентів», яка охоплює навчальні, соціальні, психологічні й побутові аспекти. А взаємне вивчення досвіду США та Європи створює значний потенціал для оптимізації інституційної підтримки, адже американська система може збагатитися європейськими практиками інклюзії та студентського добробуту, тоді як європейські університети можуть адаптувати структуровані механізми раннього втручання, академічного коучингу та навчальної аналітики.

Ключові слова: вища освіта, університети, центри академічного успіху, служби підтримку студентів, США, Європа, академічна успішність, діяльність, управління.

Dzhurylo Alina PhD., Assoc. Prof., Sen. Researcher, Associated Professor of Foreign Languages and Methodology Department, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University; Senior Scientific Officer of Comparative Education Department, Institute of Pedagogy of the NAES of Ukraine, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-5129-6724>

Komar Oleh Doctor of Science in Education, Professor, Professor of Department of Linguistics and Translation, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0001-8071-3905>

INSTITUTIONAL APPROACHES TO ENSURING ACADEMIC SUCCESS: A COMPARATIVE ANALYSIS OF PRACTICES AT UNIVERSITIES IN THE UNITED STATES AND EUROPE

Abstract. The article is devoted to a comparative analysis of institutional approaches to ensuring academic success and comprehensive support for students at universities in the United States and European countries. The authors make a thorough theoretical distinction between the concepts of ‘student services,’ ‘student support services,’ and ‘academic success centres,’ outlining their place in the modern structure of higher education. The paper emphasises that university support systems play a key role in reducing the risk of academic attrition, especially among students from disadvantaged groups, as well as providing guidance in curriculum planning and the formation of individual educational trajectories.



The study found that the American model of Academic Success Centres (ASC) is highly structured, evidence-based and integrated into the broader student affairs system, while European practices are characterised by considerable variability, national specificity and fragmentation, but demonstrate active development in the direction of comprehensiveness and inclusiveness.

Based on a review of scientific works by Ukrainian, American and European researchers, key trends in providing institutional support to students have been demonstrated, which consist in strengthening psychological and academic support, internationalisation, the development of academic coaching, digital platforms and student welfare services.

The article substantiates the need for further study of the possibilities of adapting American experience to the European and Ukrainian contexts and identifies potential areas for improvement of institutional student support systems.

It concludes that despite the differences between American and European institutional policies, current trends show a gradual convergence of approaches, manifested in the formation of a 'holistic student support model' that covers educational, social, psychological, and everyday aspects. The mutual study of US and European experiences creates significant potential for optimising institutional support, as the American system can be enriched by European practices of inclusion and student welfare, while European universities can adapt structured mechanisms of early intervention, academic coaching and educational analytics.

Keywords: higher education, universities, academic success centres, student support services, USA, Europe, academic performance, activities, management.

Постановка проблеми. У сучасних університетах питання забезпечення академічного успіху студентів набуває ключового значення, адже якість освітнього процесу дедалі більше визначається не лише педагогічними стратегіями, а й здатністю інституції створити цілісне середовище підтримки. Центри академічного успіху та інші форми інституційної підтримки студентів стали важливими елементами університетської інфраструктури, особливо в контексті зростаючої різноманітності студентського контингенту, збільшення мобільності, поширення онлайн-навчання та загострення проблем психічного здоров'я. Університети США та ЄС, маючи різні традиції та організаційні моделі, виробили відмінні, але взаємодоповнювані підходи до підтримки студентів, що формують підґрунтя для порівняльного аналізу.

Інституційні системи підтримки, афільовані з університетами, можуть становити критично важливий чинник академічного успіху студентів закладів вищої освіти. Ці системи забезпечують суттєві механізми інтеграції для студентів з депривованих груп (які внаслідок цього перебувають у зоні підвищеного ризику атриції або ж скорочення) шляхом гарантування їхньої інформованості, інклюзії

та створення умов для академічної успішності [1] в історично дискримінаційному середовищі. Найбільш важливим аспектом є те, що ці сервіси сприяють навігації студентів у прихованому курикулумі [2] вищої освіти (нюансах цього складного транзитивного простору), будучи при цьому потенційно більш доступними фінансово порівняно з локальними зовнішніми послугами (наприклад, психологічне консультування, доступ до спортивних комплексів, програми продовольчої допомоги, проживання в резиденціях для відзначених студентів тощо).

Студентські сервіси (*student services*) або студентські справи (*student affairs*) є усталеними термінами в межах американських інституцій, особливо у контексті просування конкурентних переваг конкретного навчального закладу. Студентські справи дефінуються як «...послуги та ресурси, що сприяють навчанню та розвитку студентів поза аудиторним простором» [3]. Таким чином, для цілей нашого дослідження термін "студентські справи" позначає ширшу парасолькову категорію, в межах якої два напрями – студентські сервіси та сервіси підтримки – фіксують більш диференційовані аспекти.

У США студентські сервіси в широкому розумінні охоплюють студентські об'єднання, грецьку систему (братства та сестринства), кампусні активності, рекреаційні заходи тощо. Термін «сервіси підтримки» (*support services*) інкапсулює більш фундаментальні послуги базових потреб для забезпечення ментального здоров'я, продовольчої безпеки, житла, благодійних акцій із забезпечення одягом, фінансового менеджменту, медичного обслуговування тощо.

У ході порівняльного аналізу між американськими та європейськими інституційними службами підтримки було виявлено більше схожих рис, ніж відмінностей. Обидві групи виявляють виражений інтерес та зосереджуються на розширенні різноманітності та інклюзивності, дотримуючись законодавчих вимог щодо підтримки ініціатив для людей з інвалідністю. Крім того, обидві групи мають більшу кількість іноземних студентів на рівні аспірантури [4] та проводять інтенсивні мовні курси за потреби. Щодо видів послуг підтримки теж виявлено багато спільного. Зокрема, обидві групи надають послуги з охорони психічного здоров'я, гуртожитки, рекреаційні послуги тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За останні кілька років українські науковці активно звертаються до теми центрів академічного успіху (*Academic Success Center*) у контексті адаптації зарубіжного досвіду до вітчизняної освіти вищої освіти. У дослідженнях Світлани Цимбалюк зроблено теоретичну рефлексію над ключовими поняттями («академічна успішність», «студентська успішність», «тьюторство», «менторство», «academic coaching» та «додаткове інструктування»); зазначається, що саме тьюторство та додаткові сесії (*supplemental instructions*) є найбільш поширеними практиками в американських ASC і можуть бути ефективно адаптовані у вітчизняних університетах [5].



У дослідженнях Світлани Цимбалюк також наведено дані про ефективність технологій ASC: студенти, які регулярно відвідували тьюторські або «додаткові» сесії, покращували рівень знань – часто з «середнього» на «високий», або з «низького» до «середнього». Це свідчить про реальний вплив ASC на зниження відсіву та підвищення академічних результатів.

У дослідженнях Марії Братко підкреслюють, що ASC в американських університетах виконують функцію підтримки академічної успішності та утримання студентів у системі, особливо тих, хто належить до соціально вразливих або недосвідчених груп [6].

Інші дослідження показують, що типові технології – тьюторство, менторство, академічне наставництво, додаткові інструктажі – є дієвими засобами підвищення засвоєння дисциплін, розвитку навичок навчання та саморегуляції. Наприклад, у викладах 2023–2024 рр. ці технології аналізувалися як ключові компоненти, що допомагають адаптації студентів, підвищують успішність, сприяють зменшенню академічного відсіву та розвитку *soft-skills*.

Останні результати, як у згаданій роботі Світлани Цимбалюк [5], демонструють, що регулярне залучення студентів до додаткових занять і коучингу корелює із суттєвим покращенням їхніх оцінок та міцнішим утриманням у навчальному процесі [7].

Таким чином, українські автори прагнуть синтезувати американський досвід із потребами місцевих університетів, підкреслюючи практичну цінність академічного коучингу і тьюторства для підвищення якості вищої освіти.

Американські дослідники зробили значний внесок у вивчення ASC, охопивши широкий спектр аспектів їхньої діяльності. *David R. Arendale* досліджує ефективність *Supplemental Instruction* (додаткові інструкції) і тьюторства як ключових інструментів підвищення успішності та зниження «відсіву» студентів; *Vincent Tinto* аналізує роль ASC у механізмах академічної та соціальної інтеграції студентів; *George Kuh* демонструє значення вискоєфективних освітніх практик, у структурі яких ASC відіграють центральну роль; *Ernest Pascarella* та *Patrick Terenzini* в масштабних метааналізах доводять, що навчальні центри суттєво впливають на академічні результати студентів і розвиток навичок саморегуляції; *John N. Gardner* і *Betsy Barefoot* підкреслюють важливість ASC у підтримці першокурсників; дослідники *NCLCA* (*National College Learning Center Association*) оцінюють моделі управління, якість тьюторства та вплив центрів на інституційні результати; *Kathleen Killian* та *Mark A. McDaniel* пропонують когнітивно обґрунтовані стратегії навчання, які інтегруються у практику ASC. Сукупно ці підходи формують комплексну наукову базу, яка визначає стандарти й ефективні моделі ASC у США [8].

Таким чином, американські дослідники доводять, що ASC – це не просто допоміжні сервіси, а стратегічні підрозділи, які суттєво впливають на якість вищої освіти, соціальну інклюзію та академічні результати студентів.

Хоча систематичних і масштабних наукових розвідок на досліджувану нами тему в ЄС значно менше, останні публікації й практики дозволяють говорити про поступове формування релевантного дослідницького поля. Сучасні університети в Європі – як от, *University of Lisbon* (Португалія) чи *South East Technological University* (Ірландія) – надають студентам широкий спектр підтримки: академічне консультування, кар’єрне орієнтування, допомогу з навчальними навичками та адаптацією, соціальні, психологічні, житлові та медичні сервіси.

Європейські дослідницькі ініціативи у цій сфері часто поєднують традиційні сервіси підтримки з підходами “*service-learning*” та інституалізації студентської взаємодії із суспільством, як це робить *European Association of Service-Learning in Higher Education (EASLHE)*, що стимулює науковий аналіз і впровадження практик підтримки, залучення і розвитку студентів через соціальну відповідальність та громадську активність.

Окремим напрямом останніх досліджень стає підтримка ментального здоров’я та добробуту студентів: з’являються огляди, які фіксують, що багато європейських закладів пропонують психологічне консультування, соціальні послуги та підтримку студентів з особливими освітніми потребами.

Водночас, важливо, що ці дослідження і практики залишаються фрагментарними: відсутня єдина структура чи універсальна модель ASC у Європі, і кожен університет адаптує підхід під власну систему. Проте загальна тенденція – зростання уваги до комплексної підтримки студентів (академічної, соціальної, психологічної, житлової), що свідчить про поступове наближення освітніх інституцій ЄС до концепції, подібної до американських ASC.

Метою статті є порівняльний аналіз інституційних підходів до забезпечення академічного успіху та всебічної підтримки студентів в університетах США та Європи.

Виклад основного матеріалу. Однією з ключових є різниця у термінології. На запитання про *student support services* (служби / сервіси підтримки студентів) європейські представники зазвичай згадували лише частину американського спектра послуг. Коли питання переформулювалося як запит про системи підтримки, опис ставав ближчим до американських аналогів. Це свідчить про певну відмінність у концептуальному підході.

Американські університети є піонерами у формуванні центрів академічного успіху (*academic success centers / learning centers*), які розвивалися з середини XX століття в межах ширших систем студентських служб (*student affairs*). Сьогодні ці центри функціонують як багаторівневі інституції, що поєднують академічні, соціально-психологічні, організаційні та консультативні сервіси.

До найбільш поширених компонентів таких центрів належать:

- індивідуальне та групове тьюторство;



- консультації з академічної грамотності та письма;
- програми для студентів із недостатнім рівнем підготовки;
- коучинг з навичок навчання, тайм-менеджменту, планування;
- психологічна підтримка та супровід;
- програми для першого покоління студентів;
- сервіси підтримки студентів з інвалідністю;
- інтегровані системи раннього попередження ризику академічного відрахування.

Американська модель характеризується високим рівнем інституційної інтегрованості: центри працюють у тісному зв'язку з факультетами, бібліотеками, службами психічного здоров'я, IT-відділами та службами студентського досвіду. Також відчутний акцент на доказових практиках (*evidence-based support*), аналітиці навчальних даних, розробці індивідуальних освітніх траєкторій та превентивних інтервенціях. Значну увагу приділяють студентам-ризиковим групам, зокрема міжнародним студентам, студентам з низьким соціально-економічним статусом та студентам з інвалідністю.

Американські центри академічного успіху забезпечують комплексну підтримку студентів через індивідуальне репетиторство, групові навчальні сесії, академічний коучинг та розвиток навичок навчання. Основні компонентами ASC є безкоштовне предметне репетиторство один-на-один та групові навчальні сесії під керівництвом підготовлених тьюторів; програми *supplemental instruction*, які надають підтримку через навчання під керівництвом однолітків; академічний коучинг через індивідуальні сесії, що дозволяють студентам розглянути свої навички та звички навчання з нової перспективи. Подібні можливості надаються в багатьох університетах США. Нами аналізувалися ASC в такі американських університетах як: Oregon State University (<https://success.oregonstate.edu/>), Wayne State University (<https://success.wayne.edu/>), Clemson University (<https://www.clemson.edu/asc/>), Purdue University (<https://www.purdue.edu/asc/>) та UMBC (University of Maryland, Baltimore County) (<https://academicsuccess.umbc.edu/>).

Національна асоціація академічних консультантів (*National Academic Advising Association*) (NACADA) міжнародна професійна асоціація, яка займається просуванням та підтримкою якісної академічної (наукової) консультації в закладах вищої освіти. Її місія полягає у підвищенні рівня успішності студентів та їх утримання шляхом підтримки радників та обміну знаннями та ресурсами в галузі академічного консультування. Вона об'єднує понад 10,000 міжнародних членів із більш ніж 2,400 інституцій, пов'язаних з вищою освітою. NACADA розробила Академічні базові компетенції (*Academic Advising Core Competencies*), які визначають широкий спектр розуміння, знань та навичок для підтримки академічного консультування, професійного розвитку та сприяння успіху студентів [9].

Європейські університети традиційно мали меншу інституційну фрагментацію та більшу автономію студентів у процесі навчання. Проте протягом останнього десятиліття у ЄС активно формується нова модель студентської підтримки, що зближується з американськими стандартами, але зберігає власні особливості.

Європейські центри підтримки менш уніфіковані й мають національну специфіку, однак загальні тенденції включають:

- розвиток офісів студентських сервісів (*Student Support Offices*) як першої точки контакту;
- інтенсивне розширення психологічної підтримки;
- запровадження академічного коучингу та програм адаптації для першокурсників;
- посилення сервісів для міжнародних та мобільних студентів (у межах Схеми Erasmus+);
- створення просторів для творчості «*maker-space*», центрів інновацій та підприємництва як інструменту академічної самореалізації;
- інтеграцію цифрових платформ підтримки;
- розвиток університетських стратегій благополуччя «*well-being strategies*» у контексті європейської політики психічного здоров'я.

Європейські підходи вирізняються акцентом на інклюзивності, міжкультурній адаптації та універсальних дизайнах навчання. Деякі країни (Нідерланди, Фінляндія, Швейцарія) демонструють високий рівень розвитку систем раннього втручання та академічного супроводу, хоча масштаби сервісів зазвичай менші, ніж у США.

Європейська рада з питань студентських справ (*European Council for Student Affairs*) (*ECStA*), яка офіційно зареєстрована у Брюсселі 11 лютого 1999 р., є незалежною автономною організацією-парасолькою, що сприяє соціальному виміру вищої освіти в Європі. Члени *ECStA* представляють мережі державних студентських сервісів у Європі, які надають послуги, такі як гуртожитки, харчування, фінансова допомога, соціальне та психологічне консультування для понад 10 мільйонів студентів у європейській вищій освіті.

ECStA працює над поліпшенням студентської соціальної інфраструктури в європейських університетах, прагнучи забезпечити соціальне та економічне благополуччя всіх студентів. Організація сприяє обміну досвідом і співпраці між організаціями, які займаються студентськими послугами в різних європейських країнах. Вона виступає в якості контактного та консультативного органу для Європейської комісії, Ради Європи та інших міжнародних організацій з питань, пов'язаних зі студентським життям та освітою. Організація підтримує мобільність студентів в рамках Болонського процесу. Мета *ECStA* – створення європейського освітнього простору з сильними організаціями, що надають якісні послуги студентам [10].



Європейський союз студентів (*The European Students' Union*) (*ESU*), що заснований в 1988 р. в Австрії, є об'єднанням 43 національних союзів студентів з 40 європейських країн. *ESU* просуває та представляє освітні, соціальні, економічні та культурні інтереси майже 20 мільйонів студентів у всіх ключових європейських органах, що приймають рішення: Європейському Союзу, Раді Європи, ЮНЕСКО та Болонській групі з моніторингу. Окрім представлення поглядів, потреб і перспектив європейських студентів, *ESU* прагне забезпечити та посилити участь студентів і збільшити їхній внесок у політику вищої освіти та прийняття рішень на місцевому, національному та європейському рівнях.

ESU просуває систему вищої освіти, засновану на цінностях якості, рівності та доступності для всіх. Іншою важливою метою цієї організації є здобуття визнання та поваги як джерела експертизи з питань політики у сфері вищої освіти на всіх інституційних рівнях, а також налагодження зав'язків та сприяння обміну інформацією, ідеями та досвідом між студентами та студентськими платформами на регіональному та глобальному рівнях [11].

На університетському рівні академічну підтримку можна побачити на прикладі університету *Lund University* (Швеція), в якому діє Академічний центр підтримки (*Academic Support Centre*), що надає допомогу студентам бакалаврського та магістерського рівнів щодо навичок навчання та написання академічних текстів, включаючи індивідуальні консультації та групові сесії [12].

University College London (Великобританія) надає широкий спектр академічної підтримки через персональних академічних тьюторів (*Personal Academic Tutors*) та ресурси для покращення навичок навчання [13].

University of Worcester (Великобританія) надає індивідуалізовану підтримку з академічного письма через персоналізований зворотний зв'язок та консультації, а також послуги *Writers in Residence* для безкоштовної індивідуальної підтримки [14].

Висновки. І американські, і європейські університети дедалі активніше акцентують увагу на питаннях інклюзії та різноманіття, мають юридичні зобов'язання щодо забезпечення підтримки студентів з інвалідністю, демонструють вищий рівень інтернаціоналізації на рівні магістратури й пропонують мовні інтенсиви за потреби. Також спостерігається широкий спектр подібних сервісів: психологічні служби, гуртожитки, спортивні та рекреаційні структури.

Спільним для університетів обох регіонів є усвідомлення того, що академічний успіх студентів залежить не лише від викладання, а й від комплексної інституційної підтримки. У США й Європі поступово формується модель всебічної, комплексної підтримки студентів «*whole student support*», яка охоплює академічні, психологічні, соціальні та організаційні аспекти.

Ключові відмінності в інституційній підтримці між США та Європою полягають в наступному:

- *системність і масштаб*: американські центри структурованіші, мають ширший спектр послуг та більші ресурси.
- *ступінь інтеграції*: у США підтримка часто централізована; в ЄС переважає модульний або факультетський підхід.
- *фокус інституційної політики*: Європа сильніше акцентує на мобільності, інклюзії та психічному здоров'ї; США – на персоналізованих інтервенціях і програмах для ризикових груп.
- *організаційна культура*: європейські університети традиційно очікують від студентів більшої автономії, тоді як у США домінує менторсько-консультативна модель навчання.

Університети США та Європи демонструють різні моделі розвитку центрів академічного успіху, однак сучасні тенденції свідчать про поступову конвергенцію практик та стратегій. Американська модель пропонує високий рівень структурованості, системної підтримки та аналітичного супроводу, тоді як європейська – інклюзивність, міжкультурну інтеграцію та орієнтацію на комплексне благополуччя студентів. Взаємне вивчення досвіду сприяє формуванню більш цілісних і ефективних систем підтримки, здатних відповісти викликам масовізації вищої освіти, зростання студентської мобільності та цифровізації навчального середовища.

Узагальнюючи результати проведеного порівняльного аналізу, можна стверджувати, що інституційні підходи до забезпечення академічного успіху в університетах США та Європи демонструють як спільні тенденції, так і суттєві відмінності, зумовлені історичними, культурними та управлінськими особливостями цих освітніх систем.

Університети обох регіонів визнають, що академічний успіх студентів залежить не лише від якості викладання, а й від комплексної інституційної підтримки, яка створює умови для всебічного розвитку, самореалізації та освітньої придатності студентської молоді. У США ця підтримка реалізується через високоструктуровані центри академічного успіху, які виступають інтегрованими платформами для координування академічних, соціальних, психологічних та організаційних сервісів. Європейські університети також рухаються в напрямі комплексності, проте їхні моделі поки залишаються більш варіативними, фрагментарними та залежними від національних освітніх контекстів і ступеня автономії університетів. Важливим є те, що США роблять акцент на персоналізованих інтервенціях, використанні даних для аналітики навчального прогресу, структурованому академічному коучингу та підтримці ризикових груп. Європейські практики натомість вирізняються сильним наголосом на інклюзивності, психічному здоров'ї, універсальному дизайні навчання, міжкультурній адаптації та розвитку добробуту студентів.

Попри відмінності, сучасні тенденції засвідчують поступову конвергенцію підходів, що виявляється у формуванні «моделі цілісної підтримки студента», яка



охоплює навчальні, соціальні, психологічні й побутові аспекти. Взаємне вивчення досвіду США та Європи створює значний потенціал для оптимізації інституційної підтримки, адже американська система може збагатитися європейськими практиками інклюзії та студентського добробуту, тоді як європейські університети можуть адаптувати структуровані механізми раннього втручання, академічного коучингу та навчальної аналітики.

Для українських університетів аналіз отриманих результатів має особливу цінність, оскільки надає можливість сформувати власну збалансовану модель підтримки студентів, інтегрувавши ефективні елементи обох систем та уникаючи їхніх недоліків. Таким чином, розвиток центрів академічного успіху та інституційних сервісів підтримки має розглядатися як стратегічний напрям модернізації вищої освіти, здатний забезпечити підвищення якості навчання, академічної успішності та загальної конкурентоспроможності університетів.

Література:

1. Jun, C. G. *How Your Student Support Services Can Improve Retention*. 2021 URL: <https://www.educationdynamics.com/how-your-student-support-services-can-improveretention/#:~:text=Student>
2. Chatelain, M. We Must Help First-Generation Students Master Academe's 'Hidden Curriculum,' *The Chronicle of Higher Education*. 2018 URL: <https://www.chronicle.com/article/we-must-help-first-generation-students-master-academes-hidden-curriculum/>
3. NASPA. What is Student Affairs? *National Association of Student Personnel Administrators*. 2013. URL: <http://www.naspa.org/career/default.cfm>.
4. Redden, E. Report Focuses on Graduate International Enrollment. 2021. URL: <https://www.insidehighered.com/quicktakes/2021/08/19/report-focuses-graduate-international-enrollment>.
5. Цимбалюк, С. Дослідження діяльності центрів академічного успіху (academic success centers) в університетах США: базові поняття. *Актуальні питання гуманітарних наук. Педагогіка*. 2023, 2 (67). СС. 372-379. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/67-2-56>
6. Братко, М. Академічний коучинг: зміст поняття та сутність діяльності. *Педагогічна освіта: Теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. 2022, (37)1. СС. 6-13. URL: <https://doi.org/10.28925/2311-2409.2022.371>
7. Цимбалюк, С. Організація діяльності центрів академічного успіху в університетах США. *Освіта. Інноватика. Практика*, 2025, 13(8), СС. 153–161. URL: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i8-020>
8. Tsymbaliuk, S. Academic success centers at us universities as an effective factor in ensuring the quality of higher education. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2024, No.3. PP. 179-185 URL: <https://doi.org/10.61345/1339-7915.2024.3.26>
9. NACADA. URL: <https://nacada.ksu.edu/Resources/Clearinghouse.aspx>
10. European Council for Student Affairs. URL: <https://ecsta.org/>
11. The European Students' Union. URL: <https://esu-online.org/>
12. Lund University. URL: <https://www.lunduniversity.lu.se/current-students/student-services-and-support/>
13. University College. URL: <https://www.ucl.ac.uk/students/academic-support>
14. University of Worcester. URL: <https://studentservices.on.worc.ac.uk/>

References:

1. Jun, C. G. (2021). *How Your Student Support Services Can Improve Retention*. Retrieved from: <https://www.educationdynamics.com/how-your-student-support-services-can-improveretention/#:~:text=Student>
2. Chatelain, M. (2018). We Must Help First-Generation Students Master Academe's 'Hidden Curriculum,' *The Chronicle of Higher Education*. Retrieved from: <https://www.chronicle.com/article/we-must-help-first-generation-students-master-academes-hidden-curriculum/>
3. NASPA (2013). What is Student Affairs? *National Association of Student Personnel Administrators*. <http://www.naspa.org/career/default.cfm>.
4. Redden, E. (2021). Report Focuses on Graduate International Enrollment. Retrieved from: <https://www.insidehighered.com/quicktakes/2021/08/19/report-focuses-graduate-international-enrollment>.
5. Tsymbaliuk, S. (2023). Doslidzhennia diialnosti tsestriv akademichnoho uspikhu (academic success centers) v universytetakh SShA: bazovi poniattia. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. *Pedahohika*. 2023, 2 (67), 372-379. [in Ukrainian]. Retrieved from: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/67-2-56>
6. Bratko M. (2022). Akademichniy kouchynh: zmist poniattia ta sutnist diialnosti Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. *Psykhologhiia. Pedahohika*. № 37 (1), 6-13. [in Ukrainian]. Retrieved from: <https://doi.org/10.28925/2311-2409.2022.371>
7. Tsymbaliuk, S. (2025). Orhanizatsiia diialnosti tsestriv akademichnoho uspikhu v universytetakh ssha. *Osvita. Innovatyka. Praktyka*, 13(8), 153-161. [in Ukrainian]. Retrieved from: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i8-020>
8. Tsymbaliuk, S. (2024). Academic success centers at us universities as an effective factor in ensuring the quality of higher education. *Visegrad Journal on Human Rights*, No.3, 179-185 Retrieved from: <https://doi.org/10.61345/1339-7915.2024.3.26>
9. NACADA. Retrieved from: <https://nacada.ksu.edu/Resources/Clearinghouse.aspx>
10. European Council for Student Affairs. Retrieved from: <https://ecsta.org/>
11. The European Students' Union. Retrieved from: <https://esu-online.org/>
12. Lund University. Retrieved from: <https://www.lunduniversity.lu.se/current-students/student-services-and-support/>
13. University College. Retrieved from: <https://www.ucl.ac.uk/students/academic-support>
14. University of Worcester. Retrieved from: <https://studentservices.on.worc.ac.uk/>